

Pro Vita
Liefde laat Leven

Gezin & Leven

MAANDELIJKS INFORMATIEBLAD - 51STE JAARGANG - NR. 555 - JUNI 2023 - AFGIFTEKANTOOR: 2800 MECHELEN MAIL
ERKENNINGSNR.: P508391 ZETEL: PRO VITA - GEZIN & LEVEN VZW, A. GEUDENSSTRAAT 19, 2800 MECHELEN
OND.NR.: BE0420950997, RPR: ONDERNEMINGSRECHTBANK ANTWERPEN - AFDELING MECHELEN
AFZ./VER. UITGEVER: D. MATERNE - A. GEUDENSSTRAAT 19, 2800 MECHELEN

Wij nodigen u van harte uit op onze volgende voordracht!

ZATERDAG 26 AUGUSTUS 2023

Pro Vita organiseert opnieuw een voordracht:

‘Het Wonder van het Leven’.

Relationele en seksuele opvoeding, gebaseerd op de katholieke leer en moraal.

Voor Wie? - Voor kinderen van 10 tot 14 jaar oud. Ook ouders zijn welkom.

Waar? - Pro Vita - Gezin & Leven vzw.
- Albert Geudensstraat 19, 2800 Mechelen

Wanneer? - **Van 14:00u. tot 17:00u.**

Hoe inschrijven?

Via mail: info@wondervanhetleven.be

Telefonisch: 015/42 28 14

Deze voordracht is bestemd voor alle kinderen vanaf 10 jaar. Ook de ouders zijn uitgenodigd, alsook alle sympathisanten die kennis willen maken met dit succesvolle programma dat we voor de basisscholen ontwikkeld hebben.

**Inkom
Gratis!**

het wonder van het leven

Relationele en seksuele opvoeding op maat van uw kinderen!

Naar een abortuswetgeving die gewetens definitief moet witwassen?

Debatten over abortus: van de pro-abortus kant wordt steeds herhaald dat het over de 'rechten van de vrouwen' gaat. Ook de meeste politici sluiten zich grotendeels aan bij dit eenzijdige en magere standpunt, zonder zich ervan bewust te zijn dat er ook 'ongeboren vrouwen' bestaan die alle rechten verliezen, inbegrepen hun recht op leven, enkel en alleen omwille van de rechten van de 'geboren vrouwen'. En over de 'rechten van de man' wordt helemaal niet gesproken, want dat is volgens hen niet ter zake. Ook morele waarden en wetenschappelijke feiten worden volledig buiten spel gezet.

Kenmerkend voor zulke 'pro-life versus pro-abortus' - debatten is dat het bijna uitsluitend over rechten gaat en zelden of nooit over plichten en verantwoordelijkheden. Wie vragen durft te stellen over de nooit eindigende strijd voor steeds meer vrouwenrechten (en ook dierenrechten!) loopt het risico om meteen de laan uitgestuurd te worden. Maar waarom zou een zwangere vrouw het alleenrecht mogen hebben over de beslissing om haar eigen kind te laten doden, en de vader niet? Waarom enkel maar over de 'vrouwenrechten' debatteren en de 'mannenrechten' en de rechten van de ongeboren mensen volledig opzij schuiven? Als men een dier martelt, dan wordt men daarvoor streng bestraft, maar een toekomstige moeder die de foetus in haar schoot gewelddadig laat verwijderen, wordt daarvoor door vadertje staat gesubsidieerd!

Een van de hoofdargumenten om de abortustermijn in België te verlengen, is dat in ons buurland Nederland abortus toegelaten is tot 24 weken. En omdat sommige Belgen zich geen reisje naar Nederland zouden kunnen veroorloven (?), zou dat dus discriminatie zijn.

Onder voorbehoud van enkele uitzonderlijke gevallen, gaat het hier vooral over een algemeen sociaal probleem. Er zijn mensen die veel geld verdienen, er zijn mensen die maar net toekomen en er zijn mensen die te weinig verdienen. Er zijn mensen die (te)veel pensioen krijgen en er zijn mensen die (te)weinig pensioen krijgen. Er zijn mensen die iedere schoolvakantie op reis kunnen gaan en er zijn mensen die een onvoldoende inkomen hebben om zelfs maar een paar dagen per jaar op reis te gaan. De regering zou die sociale problemen kunnen oplossen als er maar voldoende politieke wil bestaat. Bovendien is het zo dat de abortuswetgeving

in Nederland de meest liberale ter wereld is. Waarom Nederland als 'voorbeeld' naar voren schuiven, en niet bijvoorbeeld de Filipijnen, waar abortus nog steeds wettelijk verboden is? Ook in vele Afrikaanse landen beschouwt men abortus als een immorele en gruwelijke misdaad.

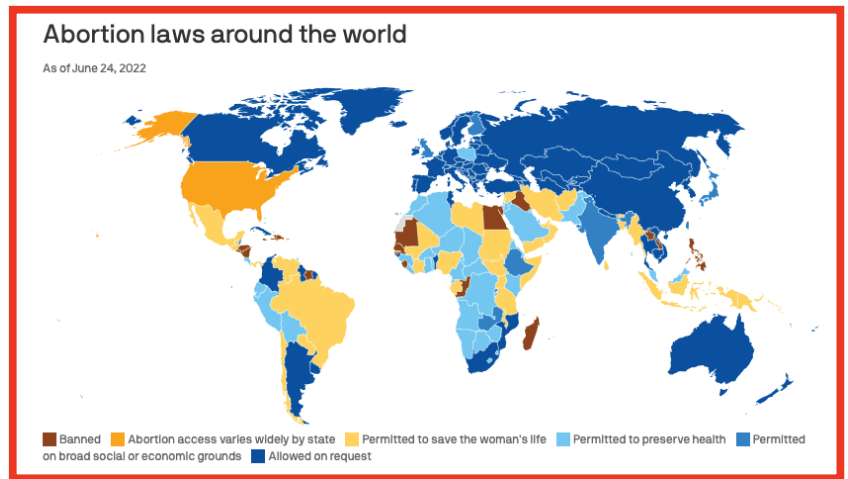
Over bepaalde gevoelsaspecten wordt ook nooit gesproken, zoals het moeder- en vaderinstinct. Van nature willen ouders hun kinderen beschermen, kost wat kost. Het feit dat de meeste aanstaande moeders huilen voor en tijdens de abortus, bewijst dat abortus iets is dat tegennatuurlijk is en pijn doet. Ook in de dierenwereld zien we hoe de wijfjes of de vrouwelijke dieren op gevaar van hun eigen leven hun 'kroost' beschermen. Een kloek met kuikens deinst niet terug om met open vleugels af te stuiven naar de kop van een stier om haar kuikentjes te beschermen. Waar is het gevoel en de liefde van sommige vrouwen voor hun eigen kinderen, voor hun eigen kroost? Waar is de spontane bezorgdheid waartoe een klein, onschuldig en weerloos mensenleventje ons inspireert? Sommige ouders kiezen zelfs voor abortus omwille van hun eigen 'levenskwaliteit'! Ze hebben bijvoorbeeld al twee kinderen en een derde kindje zou hun jaarlijkse reis in het gedrang kunnen brengen. Zulke pro-abortus argumenten bulken van egoïsme. Zulke rechten hebben totaal niets te maken met het recht op leven zoals het beschreven staat in de 'Universele Verklaring van de Rechten van de Mens'.

Sommige pro-abortus politici profileren zich als zeer bekommerde personen die zagezegd 'de moed hebben' en hun 'verantwoordelijkheid opnemen' voor het 'welzijn van onverwacht zwangere vrouwen'. Zij negeren het feit dat een ongeboren baby een andere mens is die tijdelijk in de baarmoeder verblijft.

Kinderen worden vaak beschouwd als een 'last', terwijl het in wezen geschenken van God zijn. Toekomstig kinderen zijn geen ziekte of tumoren die best zo snel mogelijk verwijderd moeten worden. Onze natuurlijke verantwoordelijkheid ten aanzien van ons nageslacht wordt genegeerd ten voordele van het egoïstische eigenbelang van mannen en vrouwen zonder zin voor verantwoordelijkheid. Ook onze overheid doet niets om haar verantwoordelijkheid ten overstaan van onze ongeboren medemensen op te nemen.

Anderzijds is het – God zij dank - ook zo dat heel wat ouders nog wel degelijk liefde en zin van verantwoordelijkheid hebben voor hun toekomstige kindjes. Kinderen zijn een bron van liefde en menselijke warmte. Een wachtzaal is vaak een saaie plaats, waar iedereen zich verdiept in zijn gsm of in een of ander magazine om de verveling te verdrijven. Maar dat verandert snel als er een aantal kinderen aanwezig zijn. De focus richt zich naar dat kind, of naar die baby die fier is omdat hij al een paar woordjes kan uitspreken. Het ijs breekt en de mensen beginnen te praten en vragen te stellen. Kinderen zijn heel duidelijk een aanwinst voor onze maatschappij en het maatschappelijk welzijn. Tijdens de babyboom na de tweede wereldoorlog beleefde de wereld een ongeziene economische opleving en de welvaart waarvan we nu nog mogen genieten is daar van het gevolg.

Kinderen die ontstaan uit liefde tussen man en vrouw hebben meestal al een naam nog vóór ze geboren zijn, terwijl kinderen die geaborteerd worden meestal geen naam krijgen. Maar beiden zijn mensen die zich kunnen ontwikkelen naar een toekomst waar ze specifieke taken zullen vervullen en verantwoordelijkheden zullen opnemen. Zulke

toekomstdromen zijn een bron van speculaties en verwachtingen die inspirerend en motiverend werken en die niet in de kiem gesmoord mogen worden ten voordele van onze eigen (egoïstische) plannen.

Het is klaar dat het uiteindelijke doel van de voorgestelde wetsaanpassing in België niet is om enkele weken toe te voegen aan de abortustermijn. Het is slechts één van de stappen die nodig zijn om te komen tot een volledige normalisering van de toegang tot abortus, voor elke vrouw en op ieder moment waarop zij daartoe beslist. Dit moet voor de pro-abortus lobby een recht worden, zo mogelijk zelfs een grondwettelijk recht.

Met mensenlevens mag men niet sjacheren. De pro-abortus industrie wordt gefinancierd met enorme bedragen en dat is tevens hun doel: winstbejag. Ongeboren mensen doden omwille van geld, lager kan men niet vallen. We beleven een strijd die stilaan apocalyptische allures lijkt aan te nemen en uiteindelijk alle normale waardeverhoudingen op hun kop zet. Laten we moedig de strijd voeren, niet enkel door andersdenkenden de ogen te openen voor de gruwel die elke abortus is, maar ook en vooral door voor hen te bidden. Laten we via gebed een atoomoorlog beginnen tegen abortus!

Moeder weerstaat de druk om abortus te laten plegen op haar baby zonder armen

Een moeder die de druk van artsen weerstond en weigerde om haar zoontje Hendré te laten aborteren, zei dat haar zoontje "het grootste geschenk is dat ze hadden kunnen krijgen". "Ik wou dat iedereen me kan horen als ik zeg dat het oké is om een kind te krijgen dat afwijkt van wat de samenleving als 'normaal' beschouwt."

Mariaan Strauss woont samen met haar man Hendrik in Zuid-Afrika. Beiden werden door hun arts onder druk gezet om hun ongebornen zoontje te laten aborteren nadat een scan op 23 weken zwangerschap aantoonde dat hij geen armen aan het ontwikkelen was.

Na de scan zei de arts tegen hen: “Je bent egoïstisch als je niet aborteert. Je moet aan het kind denken. Hij zal nooit een normale levenskwaliteit kunnen hebben.”

Mariaan en haar man Hendrik waren aanvankelijk bezorgd en bang voor de mogelijke uitdagingen die hen te wachten stonden als ze de zwangerschap van Hendré niet zouden afbreken. “Er was zelfverwijt en pijn. En ook de angst voor het onbekende en een onzekere toekomst”, legt Mariaan uit. “De samenleving is wreed en ik dacht: zal ons kind ooit

geaccepteerd worden? Of zal hij enkel maar bespot en gepest worden?” Maar Mariaan stond erop dat Hendré geboren mocht worden. Hij is nu elf maanden oud en zijn ouders zien hem nu als “het grootste geschenk dat we hadden kunnen krijgen”.

Hendré kan zelf rollen en gebruikt zijn benen om zichzelf naar voren te duwen. Hendrik, zijn vader, zegt: “Als hij wakker wordt, ligt hij daar en lacht hij naar ons! En dan te bedenken dat ik ons zoontje weg wilde werpen omdat ik bang en onzeker was.”

Hendré’s verhaal en de vreugde van zijn ouders herinneren ons eraan dat de kwaliteit van het leven niet gemeten mag worden door beperkingen, maar door de grenzeloze mogelijkheden van de liefde die in elk menselijk hart gekoesterd worden.

De glimlach die een baby aan een ouder geeft is elke uitdaging en elke slapeloze nacht waard, het is die vreugdevolle erkenning dat ze blij zijn te mogen leven en om beschermd te worden. Dit is niet alleen de moeite waard om voor te vechten, het is het leven zelf!

Bron: Society for the protection of Unborn Children, 30 mei 2023, vertaald en bewerkt.

Blijf geven voor het leven van de kleinsten

Blijf ons helpen! Enkel dankzij uw gebed en steun kunnen wij ons werk verder zetten. Doe een gift of geef je bank een doorlopende opdracht om ons maandelijks te steunen. **Van harte dank!**

Het overschrijvingsformulier wordt steeds meegestuurd om een vrijwillige gift over te maken. Ledenbijdrage 15 euro (Nederland: 20 euro)
 BE13 4050 1279 5139 | KBC | BIC KREDBEBB

Gezin & Leven wordt opgestuurd naar al onze weldoeners.
Maandelijks wordt er ook een H. Mis opgedragen voor al onze weldoeners.
Artikels mogen overgenomen worden mits bronvermelding.

Kantooruren: 9u - 16u30

 + 32 (0)15/42.28.14

 info@provita.be

www.provita.be

www.echteliefdewacht.be

www.unplanned.be

www.40dagenvoorhetleven.be

www.wondervanhetleven.be

Bescherming van persoonlijke gegevens: Pro Vita - Gezin & Leven vzw gebruikt de naam en het adres van haar lezers om hen het tijdschrift Gezin & Leven op te sturen, in overeenstemming met de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. Volgens deze bepaling heeft elke lezer het recht om te worden geïnformeerd over de inhoud van deze gegevens en, indien nodig, deze te laten wijzigen of verwijderen, door contact op te nemen met ons.